

REGIOPLAN
BELEIDSONDERZOEK

Onderzoek naar een ijkpunt voor het sociaal minimum in Caribisch Nederland

Samenvatting

- SAMENVATTING -

Auteur

Jerzy Straatmeijer

Met medewerking van:

Jeanne de Bruijn
Annemieke Mack

Amsterdam, 28 juni 2018

© 2018 Regioplan, in opdracht van het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid.

Het gebruik van cijfers en/of teksten als toelichting of ondersteuning in artikelen, scripties en boeken is toegestaan mits de bron duidelijk wordt vermeld. Niets uit deze uitgave mag worden veelevoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van Regioplan. Regioplan aanvaardt geen aansprakelijkheid voor drukfouten en/of andere onvolkomenheden.

REGIOPLAN
BELEIDSONDERZOEK

Samenvatting en conclusies

S

Samenvatting en conclusies

Inleiding

Caribisch Nederland, bestaande uit de eilanden Bonaire, Sint Eustatius en Saba, kent geen vastgesteld sociaal minimum. Het sociaal minimum is het bedrag dat minimaal nodig is om van te leven en wordt in Europees Nederland vastgesteld door het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (SZW). In lijn met de wens van de drie eilanden en de Staten-Generaal is ten behoeve van het garanderen van bestaanszekerheid en armoedebestrijding in Caribisch Nederland besloten om, op basis van objectieve gegevens verkregen via empirisch onderzoek, tot een ijkpunt voor een sociaal minimum te komen.

Regioplan heeft hiertoe in opdracht van het ministerie van SZW onderzoek gedaan naar de kosten van levensonderhoud op de drie eilanden, aan de hand van een 'mandje' met voor alle inwoners van Caribisch Nederland noodzakelijke en onvermijdbare uitgaven om van te kunnen leven. Daarnaast is onderzoek gedaan naar de verhouding tussen de inkomens van armere huishoudens en de voor levensonderhoud noodzakelijke uitgaven en de door Caribisch Nederlanders toegepaste strategieën om rond te komen, gegeven deze verhouding. Het doel van het onderzoek was om objectieve gegevens op te leveren die gebruikt kunnen worden om per eiland een afzonderlijk sociaal minimum te bepalen.

In dit conclusiehoofdstuk vatten we de onderzoeksresultaten samen en lichten we de opzet van het onderzoek toe.

Opzet van het onderzoek

Voor het onderzoek zijn verschillende activiteiten uitgevoerd. We hebben hierbij gebruikgemaakt van de input van inwoners van de drie eilanden met een laag inkomen, input van experts en van eigen observaties op locatie. Hieronder lichten we de belangrijkste onderzoeksactiviteiten beknopt toe.

Samenstellen mandje te toetsen noodzakelijke uitgaven levensonderhoud

Om de kosten van levensonderhoud in Caribisch Nederland te bepalen is een 'mandje' samengesteld en getoetst bij inwoners van Caribisch Nederland en experts, waarin de belangrijkste uitgavenposten zijn opgenomen die in principe voor alle inwoners van Caribisch Nederland noodzakelijk en onvermijdbaar zijn. Dit mandje is ingedeeld naar vaste lasten (o.a. huur, elektriciteit), uitgaven die niet iedere maand terugkomen en waarvoor moet worden gespaard, zogenoemde reserveringsuitgaven (o.a. kleding, aanschaf huishoudelijke apparaten), en huishoudelijke uitgaven, zoals uitgaven aan boodschappen en verzorgings-, schoonmaakartikelen en uitgaven aan kinderopvang en/of naschoolse opvang. Luxe-uitgaven (denk aan uitgaven aan sieraden, designer kleding) zijn niet in het mandje opgenomen. Wel bevat het mandje enkele uitgavenposten, waarvan de noodzakelijkheid afhankelijk is van de specifieke situatie van het huishouden (bijvoorbeeld wel of niet werkend). Het gaat hierbij om uitgaven aan airconditioning (alleen voor Bonairianen), internet, vervoer, kinderopvang en naschoolse opvang en sociale participatie (o.a. recreatie en vakantie). In de maandelijks vastgestelde budgetten per type huishouden hebben we rekening gehouden met minimale uitgaven aan deze posten. Gedurende het onderzoek bleek dat het mandje qua samenstelling grotendeels overeenkwam op de drie eilanden, maar dat het prijsniveau per uitgavenpost op ieder eiland verschillend was.

Schriftelijke enquête en face-to-facegesprekken met inwoners van Bonaire, Sint Eustatius en Saba

Onder inwoners van Bonaire, Sint Eustatius en Saba met een laag inkomen is een schriftelijke enquête afgenomen. Met de enquête konden we een breder beeld schetsen van wat inwoners van de eilanden met een beperkt budget aan producten en diensten kopen, hoeveel zij daaraan uitgeven, of hun inkomen hiervoor toereikend is en welke strategieën zij toepassen om financieel de eindjes aan elkaar te knopen. We hebben erop gelet om een gevarieerde groep respondenten met een laag inkomen (op en rond het WML, of lager) samen te stellen. De groep respondenten bestond, onder meer, uit mannen en vrouwen van uiteenlopende leeftijden (20-82 jaar), alleenstaanden, gezinnen, alleenstaande moeders, werkenden, niet-werkenden en arbeidsongeschikten.

Expertbijeenkomsten

Op Bonaire, Sint Eustatius en Saba is een expertbijeenkomst georganiseerd (drie bijeenkomsten in totaal), gericht op de specifieke situatie van het betreffende eiland. De expertbijeenkomsten hadden onder meer als doel om het te toetsen mandje met noodzakelijke uitgaven voor levensonderhoud verder af te stemmen op het betreffende eiland, zowel wat betreft samenstelling van uitgavenposten als de hoogte van uitgaven. Daarnaast zijn de door huishoudens met een laag inkomen toegepaste strategieën om rond te komen en de rol van de informele economie hierbij besproken. Tevens zijn de expertbijeenkomsten benut om de eerste input van inwoners van de eilanden te duiden, aan te vullen en te nuanceren.

Tevens is een bovineilandelijke expertbijeenkomst georganiseerd, waarbij we zijn ingegaan op Caribisch Nederland als geheel. De doelstellingen en het programma van deze bovineilandelijke bijeenkomst kwam overeen met die van de bovengenoemde expertbijeenkomsten.

Interviews met experts en observaties op locatie

Ter aanvulling op de expertbijeenkomsten zijn op alle drie de eilanden diepte-interviews afgenomen met experts. De expertise van de gesprekspartners liep uiteen van kennis van en ervaring met de bestuurlijke context van de eilanden, de lokale economie en prijzen, de rol van de informele economie tot sociale voorzieningen. Tijdens deze interviews kwamen in ieder geval de programmaonderdelen van de expertbijeenkomsten aan bod (zie hierboven). Daarnaast zijn aanvullende vragen gesteld, afgestemd op de specifieke expertise van de gesprekspartner.

Naar aanleiding van de eerste input van inwoners van de drie eilanden en experts hebben we de prijzen van enkele uitgavenposten in het mandje onder de loep genomen bij supermarkten en winkels waarvan werd aangegeven dat inwoners met een laag inkomen daar inkopen doen.

Samenvoegen input Caribisch Nederlanders met een laag inkomen, experts en observaties

Tot slot hebben we per eiland de input van inwoners van de eilanden met een laag inkomen, experts en observaties verzameld en gecombineerd, om zo tot op de afzonderlijke eilanden afgestemde mandjes en prijsniveaus van uitgavenposten te komen. Waar nodig, is de input van inwoners van de eilanden aangevuld of genuanceerd met het beeld dat experts schetsten.

Maandelijkse uitgaven vastgesteld in bandbreedtes

Per eiland is voor verschillende huishoudenssamenstellingen (alleenstaand, paar/gehuwd, huishoudens met kinderen etc.) een inschatting gemaakt van het maandelijks gemiddeld benodigde budget om rond te kunnen komen en om alle in het mandje opgenomen uitgaven (huur, elektra, eten en drinken etc.) te kunnen doen. Omdat de daadwerkelijke uitgaven per huishoudenssamenstelling sterk uiteen kunnen lopen hebben we een bandbreedte vastgesteld, waarbinnen de minimale kosten van levensonderhoud voor de meeste huishoudenssamenstellingen vallen. De ondergrens van deze bandbreedte kwam uit op 75 procent van de door ons vastgestelde gemiddelde kosten van levensonderhoud. Omdat de door ons vastgestelde budgetten een ijkpunt voor het sociaal minimum reflecteren en we ervan uitgaan dat mensen met een laag inkomen er werk van maken om uitgaven zo laag mogelijk te houden, hebben we geen bovengrens vastgesteld. Met de keuze om de onderzoeksresultaten in bandbreedtes te presenteren wordt door ons geen uitspraak over het politiek te hanteren sociaal minimum beoogd.

Analyse inkomensstatistieken van het CBS

Om de omvang van het aantal huishoudens in kaart te brengen met onvoldoende inkomen om in levensonderhoud te voorzien, zijn de vastgestelde noodzakelijke uitgaven per huishoudenssamenstelling per eiland gekoppeld met inkomensstatistieken van het CBS. Hiermee is een beeld geschetst van de aantallen huishoudens die onder, op, of net boven het door ons vastgestelde gemiddeld benodigde inkomen uitkomen. Tevens is het aantal huishoudens in kaart gebracht met een inkomen dat niet uitkomt boven de vastgestelde ondergrens van de bandbreedte van de kosten voor levensonderhoud. De inkomensstatistieken van het CBS betreffen alleen door de Belastingdienst Caribisch Nederland geregistreerde inkomens. Niet-geregistreerde inkomens, bijvoorbeeld verkregen in het informele circuit, zijn hier niet in meegenomen; harde/betrouwbare gegevens hierover ontbreken.

Kosten van levensonderhoud

Kosten van levensonderhoud op Bonaire

Rekening houdend met een bandbreedte (zie 5.2), schatten we dat de voor levensonderhoud maandelijks benodigde (afgeronde) uitgaven voor Bonairiaanse alleenstaanden uiteenlopen van 1.010 dollar (ondergrens bandbreedte) tot gemiddeld rond 1.350 dollar. Ook bij paren zonder kinderen constateren we sterke variatie in het uitgavenpatroon en hanteren we voor de uitgaven aan levensonderhoud een bandbreedte die uiteenloopt van maandelijks 1.380 dollar tot gemiddeld 1.840 dollar. Bij Bonairiaanse paren met een kind (4-12 jaar) hanteren we voor de maandelijkse uitgaven een bandbreedte uiteenlopend van 1.660 dollar tot gemiddeld 2.220 dollar. Niet-werkenden hebben doorgaans lagere kosten aan vervoer, kinderopvang en naschoolse opvang. Voor niet-werkende alleenstaanden, paren, en paren met een kind (4-12 jaar) schatten we de maandelijks gemiddelde uitgaven op respectievelijk 1.270 dollar, 1.720 dollar en 2.020 dollar. Dit betreffen gemiddelde uitgaven, die ook lager kunnen uitvallen.

Kosten van levensonderhoud op Sint Eustatius

De maandelijkse gemiddelde kosten voor levensonderhoud op Sint Eustatius liggen hoger dan op Bonaire. Hogere huurprijzen, uitgaven aan water en een algeheel hoger prijspeil van boodschappen liggen hier mede aan ten grondslag. Op Sint Eustatius hebben we de bandbreedtes van uitgavenpatronen voor alleenstaanden geschat op maandelijks (afgerond) 1.070 tot gemiddeld 1.430 dollar, voor paren zonder kind op maandelijks 1.430 tot gemiddeld 1.900 dollar en voor paren met een kind (4-12 jaar) op maandelijks 1.710 tot gemiddeld 2.280 dollar. Voor niet-werkende alleenstaanden, paren, en paren met een kind (4-12 jaar) schatten we de maandelijks gemiddelde uitgaven op respectievelijk 1.310 dollar, 1.770 dollar en 2.090 dollar.

Kosten van levensonderhoud op Saba

Op Saba constateren we vergelijkbare bandbreedtes bij de maandelijkse (afgeronde) uitgaven voor alleenstaanden (1.150 tot gemiddeld 1.540 dollar), voor paren zonder kinderen (1.550 tot gemiddeld 2.060 dollar) en voor paren met een kind van 4 tot 12 jaar (1.870 tot gemiddeld 2.500 dollar). Gemiddeld zijn de kosten voor levensonderhoud op Saba het hoogst. Dat komt mede door het algeheel hogere prijspeil op Saba. Tevens hebben we kosten gerekend voor het kopen van drinkwater in supermarkten, aangezien het eiland vooralsnog niet beschikt over een gedegen waterleidingnetwerk. Voor niet-werkende alleenstaanden, paren, en paren met een kind (4-12 jaar) schatten we de maandelijks gemiddelde uitgaven op respectievelijk 1.410 dollar, 1.900 dollar en 2.250 dollar.

Variatie in uitgaven toegelicht

De belangrijkste variatie tussen de geschatte kosten van levensonderhoud per eiland wordt veroorzaakt door (grote) verschillen in huurprijs, noodzakelijke vaste lasten, zoals water en elektriciteit, en het prijspeil van alledaagse boodschappen. De feitelijke maandelijkse uitgaven lopen ook per type huishoudensamenstelling en per situatie sterk uiteen. Zo hebben niet-werkenden doorgaans lagere kosten aan vervoer en maken zij minder vaak gebruik van kinderopvang en zijn de woonlasten voor bewoners van een sociale huurwoning en in bepaalde gevallen van huiseigenaars relatief laag.

Door uit te gaan van een bandbreedte houden we ook rekening met verschillen in kosten van levensonderhoud per situatie van het huishouden.

Budgetten aan de ondergrens van de bandbreedte bieden beperkte ruimte voor uitgaven aan sociale participatie, kinderopvang en naschoolse opvang (zie tabel 5.1).

Tabel 5.1 Kosten van levensonderhoud voor alleenstaanden, paren en paren met een kind (4-12 jaar) op Bonaire, Sint Eustatius en Saba, in dollars per maand, 2018

	Bonaire			Sint Eustatius			Saba		
	Alleenstaande	Paar	Paar met kind	Alleenstaande	Paar	Paar met kind	Alleenstaande	Paar	Paar met kind
Vaste Lasten	960	1.130	1.220	1.010	1.160	1.240	1.110	1.290	1.400
Reserveringsuitgaven	100	160	220	100	160	230	110	170	240
Huishoudelijke uitgaven	240	460	660	260	480	670	270	500	720
Sociale participatie	50	90	120	60	100	140	50	100	130
Totale kosten levensonderhoud	1.350	1.840	2.220	1.430	1.900	2.280	1.540	2.060	2.500
Totale kosten niet werkenden	1.270	1.720	2.020	1.310	1.770	2.090	1.410	1.900	2.250
Ondergrens totale kosten levensonderhoud	1.010	1.380	1.660	1.070	1.430	1.710	1.150	1.550	1.870

Inkomens en strategieën om rond te komen

Inkomens huishoudens ten opzichte van voor levensonderhoud benodigde budgetten

Respectievelijk 33 procent van de Bonairiaanse, 35 procent van de Statiaanse en 36 procent van de Sabaanse huishoudens, waarvan het inkomen bij het CBS is geregistreerd, heeft een besteedbaar inkomen dat op of onder 75 procent ligt van de voor deze huishoudens maandelijks gemiddeld benodigde budgetten voor levensonderhoud (de ondergrens van de bandbreedte).

Tenminste 43, 39 en 43 procent van de respectievelijk Bonairiaanse, Statiaanse en Sabaanse huishoudens heeft een inkomen dat lager is dan het maandelijks gemiddeld benodigde budget voor deze huishoudens (een inkomen tot 90 procent van het maandelijks gemiddeld benodigde budget; zie tabel 5.2 en de infographic verderop). Niet bij het CBS geregistreerde inkomens, bijvoorbeeld verkregen in het informele circuit, zijn niet in deze cijfers meegenomen.

Het 'referentiebudget' in tabel 5.2 stelt het maandelijks gemiddeld benodigde budget per type huishouden voor.

Tabel 5.2 Aantal huishoudens met een besteedbaar inkomen (geregistreerd bij het CBS; afgerond op vijftigtallen) tot het voor de betreffende huishoudens vastgestelde gemiddeld benodigde budget voor levensonderhoud (referentiebudget), als aandeel van het totale aantal huishoudens (tussen haakjes), 2015

	Bonaire	Sint Eustatius	Saba
Totaal aantal huishoudens (aandeel (%) van totaal aantal huishoudens)	7.000* (100%)	1.150* (100%)	700* (100%)
<i>waaronder</i>			
Inkomen tot max. 75% van referentiebudget	2.300 (33%)	400 (35%)	250 (36%)
Inkomen tot max. 90% van referentiebudget	3.000 (43%)	450 (39%)	300 (43%)
Inkomen tot max. 100% van referentiebudget	3.400 (49%)	500 (43%)	350 (50%)
Inkomen tot max. 110% van referentiebudget	3.750 (54%)	550 (48%)	350 (50%)
Inkomen tot max. 125% van referentiebudget	4.300 (61%)	600 (52%)	400 (57%)
Inkomen boven 125% van referentiebudget	2.700 (39%)	550 (48%)	300 (43%)

* De feitelijke aantallen huishoudens op Bonaire, Sint Eustatius en Saba komen in 2017 respectievelijk neer op 8.132, 1.531 en 1.054. De in de tabel opgenomen aantallen zijn lager als gevolg van incompleteiteit van de inkomensstatistieken.

Bron: CBS inkomensstatistiek Caribisch Nederland

Strategieën om rond te komen

Op basis van tabel 5.2 kan geconcludeerd worden dat een deel van de huishoudens in Caribisch Nederland niet over het inkomen (zoals dat bij het CBS bekend is) lijkt te beschikken dat benodigd is om alle maandelijkse uitgaven te kunnen doen. Toch weten armere huishoudens in de praktijk vaak manieren te vinden om maandelijks de eindjes aan elkaar te knopen.

Op basis van input van experts en Caribisch Nederlanders met een laag inkomen hebben we bij de door armere huishoudens toegepaste strategieën om rond te komen onderscheid gemaakt tussen strategieën gericht op enerzijds het aanvullen van het primaire inkomen (bijvoorbeeld bij een werkgever, als zelfstandige, of een uitkering) en anderzijds op besparing op het uitgavenpatroon.

Strategieën gericht op aanvulling van het inkomen

Vaak verrichten mensen met een laag inkomen naast een reguliere (voltijds of parttime) baan bij een werkgever extra (kleine) klusjes om bij te verdienen, ook wel 'side jobs' genoemd, zoals in de avonduren en/of in het weekend werken als kapster, als klusjesman, als beveiligger, of bijvoorbeeld zelf bereid eten verkopen (o.a. taarten bakken). Side jobs worden volgens experts vaak contant uitbetaald, maar het kan ook voorkomen dat mensen hier in ruil iets in natura voor terugkrijgen. Een deel van deze side jobs vindt in het informele circuit plaats en wordt bijvoorbeeld niet geregistreerd door de Belastingdienst.

Het kan tevens voorkomen dat mensen naast een primaire baan een volwaardige extra baan bij een andere werkgever hebben. Experts benadrukken hierbij dat een extra baan niet per definitie een illegale baan betreft. Het komt volgens de experts in bepaalde gevallen voor dat mensen twee (soms zelfs drie) parttime banen bij verschillende werkgevers, of in uitzonderlijke gevallen zelfs twee fulltime banen op volledig legale wijze combineren. Wel blijven de inkomsten van extra (kleine) klusjes of side jobs vaak buiten het zicht van de Belastingdienst en gaat het hier vaak om informele activiteiten.

De bouw, de schoonmaak- en de voedselindustrie en persoonlijke verzorging zijn door experts benoemde sectoren waar vaak informeel (al dan niet zwart) wordt gewerkt.

Overige manieren om bij te verdienen, zoals bijvoorbeeld het verbouwen van voedsel, het houden van dieren en hierin handelen (bijvoorbeeld kippen voor eieren), of het verhuren van (woon)ruimte komen volgens experts op zeer beperkte schaal voor onder huishoudens met een laag inkomen.

Strategieën gericht op besparing op het uitgavenpatroon

Bij elkaar inwonen om gezamenlijk de woonlasten te dragen

Onder de arme Caribisch Nederlandse bevolking komt het volgens experts regelmatig voor dat meerdere generaties (ouders, kinderen, grootouders) dezelfde (te kleine) huisvesting delen. Op deze manier delen zij gezamenlijk de woonlasten en worden deze per persoon dus effectief verlaagd. Vooral voor kwetsbare delen van de bevolking met een laag inkomen, zoals niet-werkenden, arbeidsongeschikten, laagopgeleiden, alleenstaande moeders of ouderen, kan het delen van huisvesting een manier zijn om toch betaalbaar onderdak te vinden.

De voordelen van het verdelen van woonlasten over meerdere personen worden echter overschaduwd door de huiselijke problematiek die dit met zich mee kan brengen (o.a. huiselijk geweld, problemen met de opvoeding van kinderen). De in tabel 5.1 opgenomen budgetten gaan ervan uit dat huishoudens zoveel als mogelijk zelfstandig kunnen wonen. Met (te) veel mensen onder hetzelfde dak wonen, is hierbij niet noodzakelijk.

(Uitstellen) betalen rekeningen

Armere huishoudens hebben vaak moeite met het betalen van alle maandelijkse rekeningen. Om te besparen op uitgaven op korte termijn kiezen armere huishoudens er soms voor om 'strategisch' om te gaan met het betalen van rekeningen en wordt, waar mogelijk, het betalen van bepaalde rekeningen uitgesteld. Experts geven aan dat dit voor sommige huishoudens kan resulteren in een maandelijks terugkerende 'puzzel' waarbij gekozen moet worden welke rekening op korte termijn voorrang krijgt en welke nog even kan wachten zonder al te veel consequenties, zodat zij aan het eind van de maand uitkomen (deze maand de elektriciteitsrekening, dan volgende maand de rekening voor het water en/of de huur).

Aangaan van schulden

Om rekeningen te betalen, wordt volgens experts vaak geld geleend bij familie/vrienden of andere bekenden, waardoor schulden in het informele circuit ontstaan. Tevens wordt in bepaalde gevallen de werkgever gevraagd om een voorschot op het salaris. Daarnaast kopen armere huishoudens vaak boodschappen op krediet bij relatief duurdere buurtsupermarkten. Betrouwbare statistieken over het voorkomen van schulden onder Caribisch Nederlanders ontbreken, vooral ook door leningen in het informele

circuit (o.a. bij familie/vrienden, buurtsupermarkten of andere winkels), maar experts vermoeden dat onder de armere huishoudens een groot aandeel met schulden kampt.

Onderhouden worden door derden

Volgens experts komt het voor dat armere huishoudens in bepaalde gevallen onderhouden/ondersteund worden door familie/vrienden, al dan niet van buiten Caribisch Nederland, zoals bijvoorbeeld Curaçao, Sint Maarten of Europees Nederland. Dergelijke ondersteuning is niet per definitie van financiële aard. Zo kan het ook voorkomen dat mensen bijvoorbeeld de auto van een ander mogen lenen of dat zij door vrienden of familie worden uitgenodigd voor het avondeten, wanneer zij krap bij kas zitten. Dit behoort volgens experts ook tot de Caribisch Nederlandse cultuur, om elkaar te helpen wanneer dit nodig is.

Aanschaffen van producten van lage kwaliteit

Armere huishoudens proberen volgens experts zoveel als mogelijk te besparen op de aanschaf van bepaalde noodzakelijke artikelen, zoals kleding, meubels, keukenapparatuur of gasflessen om mee te koken. Op korte termijn levert dit een besparing op, maar doordat zij vaak artikelen van relatief lage kwaliteit aanschaffen, of spullen die minder lang mee gaan, is dit op lange termijn juist duurder.

Eenzijdig voedingspatroon

Wanneer armere huishoudens krap bij kas zitten, is er vaak geen geld voor verse groente en fruit. Vooral aan het eind van de maand, wanneer het geld voor boodschappen vaak grotendeels is gependeed, houden armere huishoudens in bepaalde gevallen een eenzijdig (en in veel gevallen een ongezond) voedingspatroon aan (rijk aan koolhydraten en vet, weinig vitamines en bouwstoffen/eiwitten).

Ruileconomie

Zoals aangegeven bij de passage over strategieën gericht op aanvulling van het inkomen, krijgen mensen niet altijd geld voor kleine klusjes/side jobs, maar krijgen zij vaak iets anders hiervoor in ruil terug. Tijdens interviews met inwoners met een laag inkomen hebben wij vaak vernomen dat mensen in ruil voor bijvoorbeeld oppassen op kinderen, of een (schoonmaak) klusje in en rond het huis, mee mogen eten of boodschappen krijgen, of dat zij op een ander moment kunnen rekenen op hulp van degene voor wie ze een klusje hebben uitgevoerd. Volgens experts speelt de ruileconomie een grote rol voor de armere delen van de Caribisch Nederlandse bevolking. Binnen de ruileconomie kunnen ook schulden op informele wijze worden vereffend. Het merendeel van de activiteiten binnen de ruileconomie gebeurt informeel en blijft buiten geregistreerde statistieken.

Sociale spaarsystemen

In Caribisch Nederland bestaan tevens sociale spaarsystemen, ook wel Kasmoni, Partnerhand of ROSCA's (Rotating Saving and Credit Association) genoemd. Bij dergelijke spaarsystemen leggen deelnemers maandelijks geld in voor een gezamenlijke spaarkas. Deelnemers kunnen vervolgens aanspraak maken op geld uit de kas wanneer zij dat nodig hebben voor een grote uitgave (bijvoorbeeld voor een nieuwe koelkast of een computer).

Liften

In Caribisch Nederland is geen openbaar vervoer aanwezig en is de auto het meest gebruikte vervoersmiddel. Voor armere huishoudens is een auto echter een grote uitgavenpost. Het vragen bij andere automobilisten om een lift, is een vaak door armere huishoudens toegepaste manier om zich in vervoer te voorzien en te besparen op vervoerskosten.

Belang strategieën om rond te komen

Uit onze face-to-facegesprekken met Caribisch Nederlanders met een laag inkomen bleek dat het merendeel (65%) (informele) bijverdiensten heeft naast het reguliere werk. Ongeveer een derde van de geënquêteerde huishoudens gaf aan bijverdiensten te hebben.

Kijken we naar de inkomensstatistieken van het CBS dan heeft op alle drie de eilanden ten minste één op de drie huishoudens een inkomen dat gelijk is aan of dat lager is dan 75 procent van het gemiddeld

benodigde budget voor levensonderhoud (de ondergrens van de bandbreedte). Daarnaast is het inkomen van ten minste twee op de vijf huishoudens op alle drie de eilanden onvoldoende voor de door ons geraamde gemiddelde uitgaven aan levensonderhoud. Het is aannemelijk dat in ieder geval de huishoudens met een inkomen lager dan de voor deze huishoudens vastgestelde ondergrens strategieën toepassen om het inkomen aan te vullen en/of om te besparen op uitgaven. Mede door het vaak onzekere en eventueel seizoensgebonden karakter van bijverdiensten is het echter lastig om op basis van het onderzoek het precieze aandeel van bijverdiensten in het totale inkomen te bepalen.

Slotwoord

Dit onderzoek was erop gericht om een inschatting te maken van de kosten van levensonderhoud op Caribisch Nederland, aan de hand van een mandje met voor iedereen noodzakelijke en onvermijdbare uitgaven. De onderzoeksdoelstelling was om, op basis van empirisch onderzoek, objectieve gegevens op te leveren die behulpzaam zijn bij het bepalen van het sociaal minimum.

Het bepalen van wat mensen precies nodig hebben voor levensonderhoud is een lastige opgave.

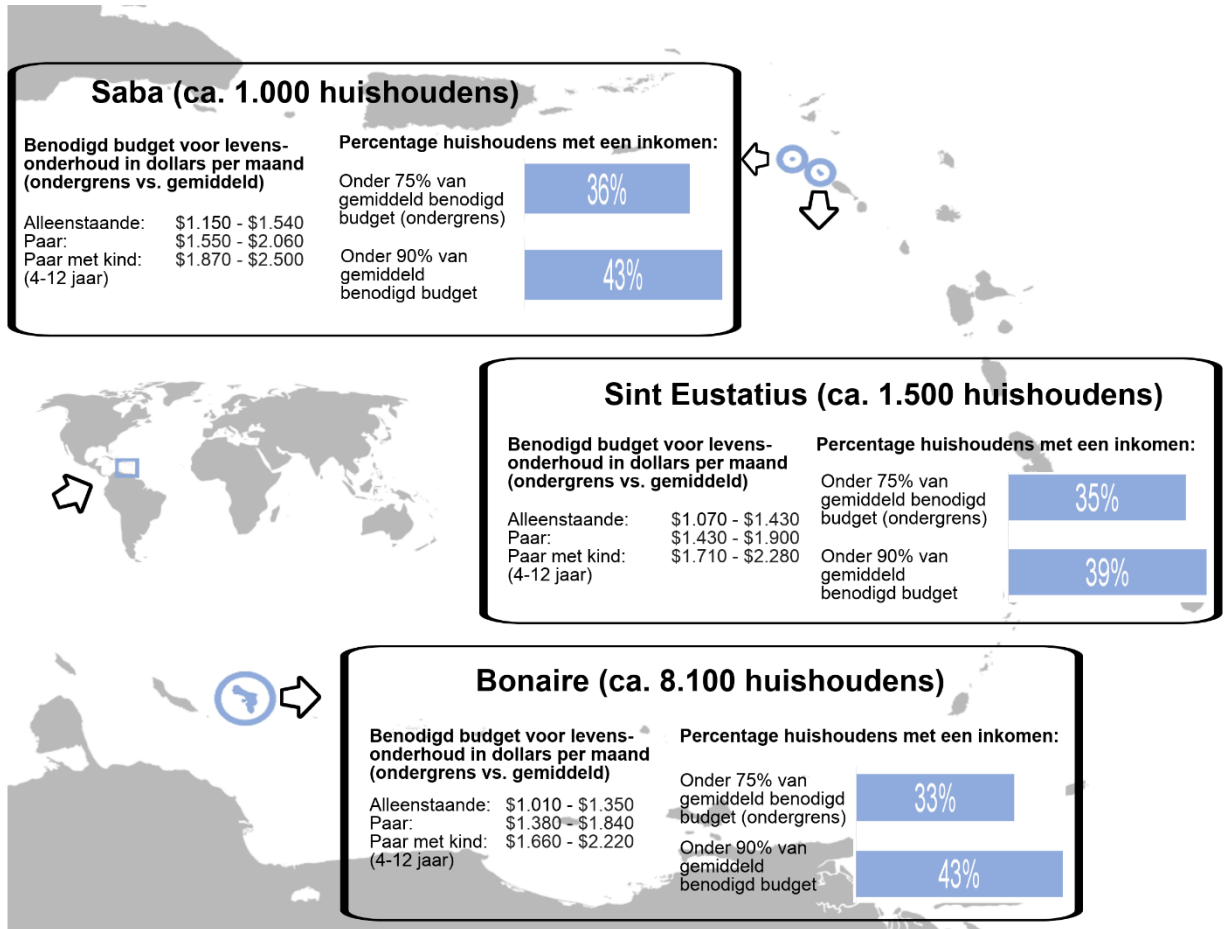
In de praktijk kan dit bijvoorbeeld worden onderzocht door meerdere mensen voor langere tijd huishoudboekjes bij te laten houden, waarin zij gedetailleerd rapporteren welke uitgaven zij doen. Aan een dergelijke methode kleven echter nadelen. Naast het feit dat dit een tijdrovende en kostbare manier van onderzoek is, zullen niet alle gerapporteerde uitgaven relevant voor het onderzoek zijn en moet achteraf worden gedestilleerd welke uitgavenposten als noodzakelijk moeten worden aangemerkt en hoe hoog deze uitgaven mogen zijn.

Wij hebben onderzocht met welke uitgavenposten inwoners van de drie eilanden op structurele basis te maken hebben en hoe hoog deze uitgaven zijn. We hebben dit gedaan aan de hand van een uitgavenanalyse (d.m.v. een enquête en diepte-interviews) onder inwoners van Caribisch Nederland met een laag inkomen (op en rond het WML, of lager) en input van experts. De input van experts is mede benut om het door inwoners geschetste beeld verder te duiden en/of te nuanceren. Deze analyses vormden de basis om per eiland en voor verschillende huishoudenssamenstellingen een inschatting te maken van de kosten van levensonderhoud.

De in hoofdstuk 3 opgenomen bedragen per uitgavenpost dienen echter ter indicatie. Uiteindelijk hebben consumenten een grote mate van vrijheid om zelf te kiezen waar zij hun geld aan besteden en bij veel uitgavenposten kunnen zij zelf beslissen hoeveel zij hieraan uitgeven. Deze keuzevrijheid van consumenten en de verschillen in waargenomen uitgavenpatronen komen terug in de in dit onderzoek gehanteerde bandbreedtes.

De in dit rapport opgenomen budgetten per huishoudenssamenstelling kunnen dienen als ijkpunt voor een afzonderlijk sociaal minimum per eiland. De uiteindelijke vaststelling van het sociaal minimum en het bijbehorende vervolgtraject vallen echter buiten de scope van dit onderzoek en is een politieke overweging.

Infographic Budgetten voor levensonderhoud versus inkomens in Caribisch Nederland

REGIOPLAN
BELEIDSONDERZOEK

RegioPlan
Jollemanhof 18
1019 GW Amsterdam
T +31(0)20 531 53 15
www.regioplan.nl